

Strašnice v květu sakur a neb svátek „Hanami“

Možná že za rok pokud se někdo podívá na kroniku z naší čtvrtiční vycházky neuvěří že proběhla 11. dubna a ještě k tomu se do názvu zatoulala japonština. Chyba není v datu a vlastně ani žádná chyba není, to jenom klima si s námi pohrává a přírodu probudilo o dobrý měsíc dřív. Celá Praha je v jednom květu. Pro dnešek necháme ta ikonická místa kolem Petřína a pražského hradu obdivovat zahraničním turistům, vždyť i daleko od centra dokáže příroda potěšit. Třeba Strašnice, doslova tonou v záplavě růžových i bílých sakur. Ty jsou pro dnešek našim cílem.

A kde jinde bychom se měli sejít než u „**Staré školy**“ na začátku aleje sakur téměř 1 kilometr dlouhé. Škola je pod lešením a za plechovou ohradou. Když ji stavěli, po roce 1900 podle návrhu architektů Domka a Belady to jsme byli ještě císařství, a jistě byli tenkrát hotoví se stavbou dřív než současní řemeslníci s nekonečnou rekonstrukcí. Máme, ale štěstí škola se ukrývá za tak bujnou zelení že si ji někteří účastníci vycházky ani nevšimli.

To se nedá říct o naplno rozkvetlých sakurách. Ty nám dokonce vygenerovaly motto naší vycházky. Souvisí s mánií, kterou prožívají Japonci v době květenství sakur. **Slaví svátek Hanami – obdivování květů sakur**. Samotný květ mají za symbol. Jednak je to symbol pomíjivosti života, vždyť jsme na tom jako ty květy, jsme tady na tom božím světě jenom na skok. Další symbol je příchod jara, sakury rozkvetou, jaro je tady a Japonci to mají dobře vymyšlené s jarem čekají dobu hojnosti a často i bohatství. Poslední symbol je láska, nejen ta milenecká ale i láska k bližnímu, ke zvířatům a vůbec k přírodě. Lásku rozdávat, ale umět i přijímat.

Shodli jsme se na tom, že tyhle symboly nejsou vlastně nic výlučně japonského, naše vycházka se přece může nést ve stejném duchu. Tak tedy **svátek Hanami** můžeme slavit klidně i my ve Strašnicích. Když budeme ty květy hodně obdivovat třeba se dočkáme té hojnosti nebo dokonce bohatství a když ne zbyde na nás alespoň ta láska.

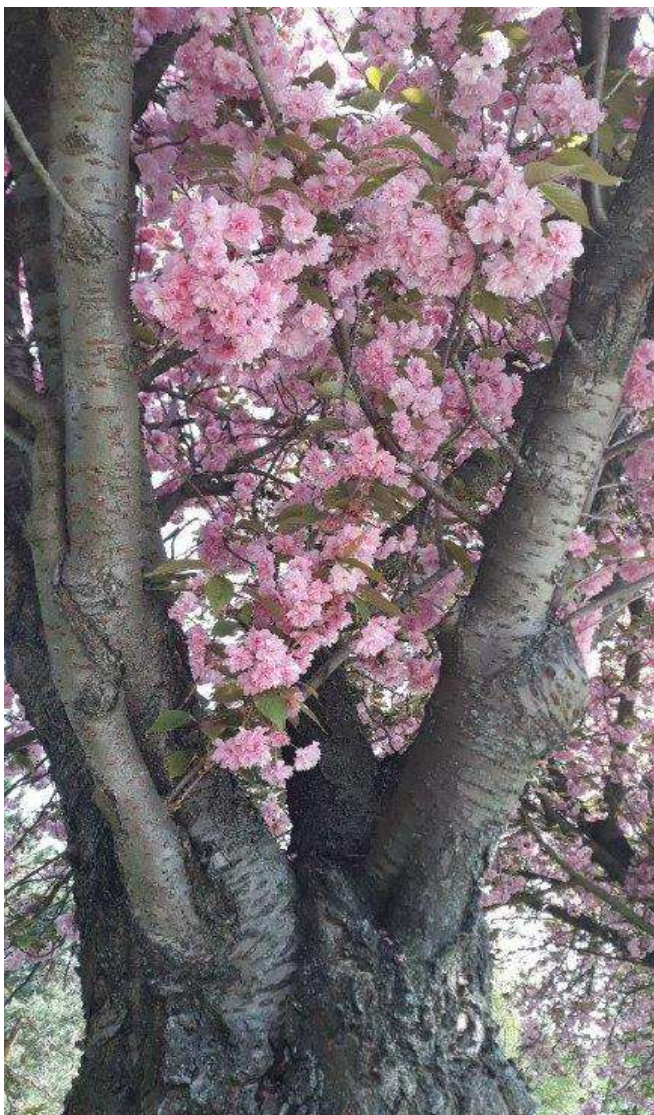
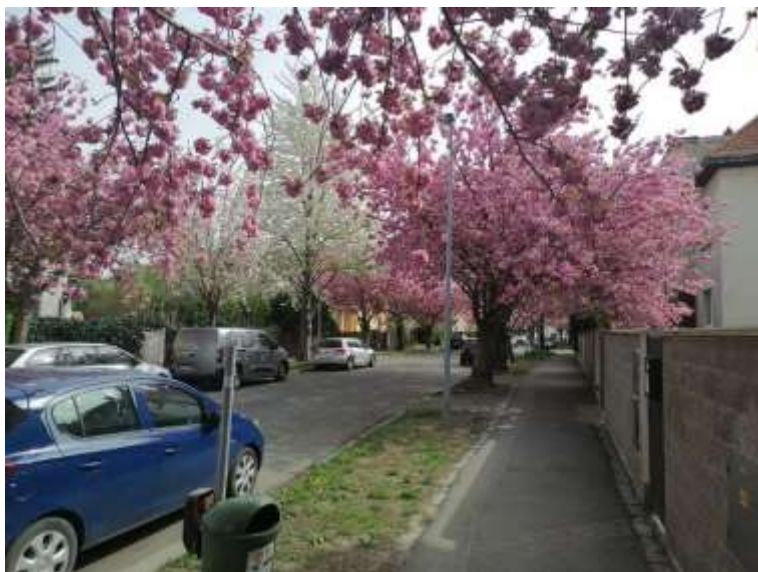
Na strašnickou Starou školu navazuje sídlištní komplex **Solidarita** postavený v letech 1950 až 1952 jako poválečné nouzové bydlení. K jeho likvidaci nikdy nedošlo, na štěstí, dnes je to jedno z nejlepších pražských bydlení v přírodě. Dvě aleje jej oddělují od dalšího poválečného bydlení v Rybníčkách. **Jiráskova zelená alej** a ta unikátní kilometr dlouhá **sakurová**. Letos ji doplnilo několik tisíc dvoubarevných modřenců.

Solidarita není jenom bydlení, na dvě části ji rozděluje občanská vybavenost, divadlo a hlavně rozsáhlý, vzrostlý park. V současné době prochází obnovou cest, laviček a dalšího vybavení. Také tady jsme narazili na sakury a nejen na ně. Jsou tady unikátní staré stromy, květinová výzdoba i plastiky z doby před více než čtyřiceti lety.

Jsme venku z parku a před námi je rušná **Černokostelecká**. Přešli jsme na světla a míříme severně k souboru prvorepublikových vilek. Říká se tu „**Na Zborově**“. V tuto dobu je to naprosto unikátní místo. Mohutné sakury sázené před více než padesáti lety, ty si ten obdiv slavnosti „**Hanami**“ zaslouží. Jistě by ohromily i Japonce.

Vilky na Zborově jsou takovým kvetoucím předělem mezi **Strašnicemi a Malešicemi**. Stoupáme úzkou uličkou kolem zahrady, parkoviště a moderní budovy. Je to naše předposlední zastavení. Jsme před obecně prospěšnou neziskovou organizací „**Centrum Paraple**“. Založil ji v roce 1994 **Zdenek Svěrák** se svými spolupracovníky. Centrum Paraple pomáhá lidem na vozíku (paraplegikům) po poškození míchy. Není jednoduché pro takovouto nákladnou činnost sehnat finanční prostředky. Roční rozpočet je 65 milionů korun. Pomáhají sponzoři, třeba Česká televize, sportovní organizace jako Rallye Dakar, velkou pomocí jsou dárcovské SMS.

Jsme před areálem Centra Paraple, i okolí je pěkné, není to přímo park ale vzrostlé keře a jehličnany oddělují centrum od komunikací.

Jak se lze na poutači dočíst **Centrum Paraple se musí pro 21. století radikálně změnit**. Klientů přibývá, jen za loňský rok pomohli 1500 lidem po sportovních úrazech, haváriích, nemoci. Připravuje se rekonstrukce, dostavba budov o další dvě patra a revitalizace zahrady za objektem. Nakreslené to je, jen to realizovat!

Zajímavá místa v Malešicích propojuje stezka **Tour de Malešice**. Její součástí kromě Centra Paraple je i budova **Malešické polikliniky**. Ta je posledním cílem naší čtvrtěční dubnové vycházky.

Ošetření našťestí nepotřebujeme, ale zajímá nás něco jiného. Poliklinika byla nedávno rekonstruována, důkladně, vznikl vlastně úplně nový moderní objekt. Během demoličních prací, a odstraňování škodlivého azbestu našli dělníci ve dvojité stěně zakrytou skleněnou mozaikou. Ta byla sejmuta a dána odborníkům k ošetření.

Po dohotovení stavby byla mozaika nově umístěna na čelním místě vstupu do budovy. **Autorkou je akademická malířka Magdalena Cubrová. Pojmenovala ji Růst – Příroda.** Aby nebylo překvapení málo našla se v budově ještě jedna menší mozaika, neméně krásná, ta má název **Příroda a Hygiena.** Motivem je ženská figura s florálními a bylinnými prvky, symbolem čistoty a léčitelství. Tu jsme si prohlédli v nové lékárně uvnitř polikliniky.

Tady končí naše strašnicko malešická tour. Poliklinika je ideální místo k rozloučení, je tady vlastně vše potřebné, sociálky, naproti lidová jídelna, a bezproblémová doprava k metru. Za skvělého dubnového počasí.....

ve Strašnicích a Malešicích 11. dubna 2024. Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi, kronika Mirek

Fotografovali Lýdie Stoupová, Hana Mašková a Mirek

